

imod kan der være Tale om at skaffe Statskassen en øjeblikkelig Indtægt, og den Appel, som den højtærede Finansminister rettede til Tinget her om at medvirke dertil, vil heller ikke forblive ubesvaret fra vor Side, idet vi anerkender, at ikke mindst vore Ønsker er blevet opfyldt ved de Foranstaltninger af ekstraordinær Art, som er blevet truffet til at forberede Landet paa at værne sin Neutralitet, om det skulde behøves. Men naar der er Tale om en saadan foreløbig Hjælp for Statskassen, om at skaffe Statskassen en øjeblikkelig Indtægt, saa egner den ene af de Love, som her er foreslaaet, sig ikke dertil. Hvad de to andre Love angaar, falder de ind under denne Ramme, og for saa vidt kan jeg godt sige, at den ene af dem, Beskatningen af de ekstraordinære Indtægter, der er kommet Folk i Hænde paa Grund af Krigen, maa siges at være populær ogsaa indenfor vore Rækker. Vi kan godt slutte os til denne Tanke; det gælder blot om, at den føres ud i Livet paa en hensigtsmæssig Maade. Hvad Formueskatten angaar, har man fra konservativ Side ofte høvdet, at dette Skatteobjekt ikke burde udnyttes mere end til en vis Grad under almindelige Forhold, men deraf følger ogsaa, at man under ekstraordinære Forhold, naar det ikke godt gaar an at lægge Beslag paa andre Skatteobjekter, kunde være villig til at give noget netop paa denne Konto, men saa maa denne Beskatning ogsaa have en foreløbig Karakter og ikke være vedvarende, thi Beskatningen paa Indtægt og Formue er jo allerede ved de sidst vedtagne Skattelove ikke saa ganske ringe, og jeg tror i øvrigt ogsaa, at den højtærede Finansminister vil samstemme deri, ligesom det ogsaa blev udtalt af den ærede Taler, som sidst havde Ordet for Venstrepartiet, at det ikke er godt at beskatte Formue og Indtægt i saa høj Grad, at det svækker Erhvervslysten og Sparsommelighedsfølelsen, thi det er dog disse Egenskaber, der i høj Grad bidrager til at bære Folket oppe og føre det frem.

Jeg skal ikke komme saa meget ind paa Enkelthederne i de forskellige Lovforslag som den sidste ærede Taler. Det vil der blive Lejlighed til i Udvalget. Efter min Mening er de Forandringer, der er sket i Folketinget, ikke i alle Maader en Forbedring, som den sidste ærede Taler lod til at mene for de fleste Ændrings Vedkommende. Ganske vist er der sket nogen Forbedring. Med Hensyn til den overordentlige Indkomstskat anser jeg

det for en Forbedring, at man gør denne Lovs Virkninger toaarige i Stedet for som foreslaaet af Regeringen etaarige, og ligeledes, at alle Aktieselskaber nu er dragne med ind, og at man ikke nøjes med at tage de store Aktieselskaber med indtil 100,000 Kr., men ogsaa de smaa Aktieselskaber, som er oprettede med et meget ringe Beløb, men som har gjort overordentlig store Omsætninger i Krigsaaet. Det samme gælder i øvrigt om de Indtægter, den enkelte Mand er kommet i Besiddelse af i Krigsaaet. Jeg finder det rimeligt, at man gaar længere ned end foreslaaet af Regeringen. Derimod er jeg ganske imod, at Folketinget har inddraget enhver forøget Indtægt, som er faldet i disse Aar. Der er ingen Mening i, at fordi en Mand af tilfældige Aarsager har haft en forøget Indtægt, som ikke kan tilregnes Krigen, skal han beskattes med denne ekstrahøje Skat af 10 pCt. og stilles ganske anderledes end sine Medborgere, der har haft en tilsvarende ekstraordinær Indtægt Aaret i Forvejen, det kan aldeles ikke forenes med hele det System, hele det Grundlag, hvorfra denne Skattelov har sit Udspring. I lige Maade finder jeg, det er en ganske mærkværdig Bestemmelse — jeg synes nærmest, man maa kalde den smaalig —, som Folketinget har indført i § 5, at medens en Skatteyder ellers har Lov til fra sin Indtægt at fraregne det Beløb, han har svaret i Skat, saa gælder dette ikke for den Skat, han skal svare af denne ekstraordinære Indtægt; der skal han svare Skat af Skattens Beløb.

Den højtærede Finansminister lod til at være i Tvivl om de Konservatives Stilling til disse Lovforslag. Jeg tror nu, jeg har angivet tydeligt, at medens vi mener, at det ene Lovforslag, om en forøget Arveafgift, ikke hører hjemme i denne Forbindelse, saa er vi villige til at medvirke til, at der kan skaffes Statskassen forøgede Indtægter gennem de to andre Skattelove. Tiden er jo imidlertid langt fremrykket, og der er, efter hvad der er blevet sagt, nu kun en 2—3 Dage tilbage at arbejde i. Det bliver da neppe let at blive færdig efter den Form, hvori Lovforslagene nu fremtræder. Særlig det ene af dem, Forslaget om en overordentlig Indkomstskat, er jo af en ret vanskelig Natur og kunde nok behøve noget længere Tids Overvejelse. Og vel har man undertiden, som den højtærede Finansminister udtalte, set, at der kan opnaas store Resultater i et kort Spænd af Tid;